

De Meerboei

Maandblad van de Verenigde Doopsgezinde Gemeente IJmond

17^e jaargang nr. 1
22 januari 2026

KERKDIENSTEN

Beverwijk, Meerstraat 62, aanvang 10.00 uur

25 jan	10.00	Br. Lammert Dassen Organist: Marco Bij de Vaate
08 feb	10.00	Br. Wim van Leeuwen Organist: Ronald Molenaar
22 feb	10.00	Ds. Jaap Klanderman
08 mrt	10.00	Nog niet bekend
22 mrt	10.00	Nog niet bekend
02 apr	20.00	Ds. Jaap Klanderman: Avondmaalsviering Organist: Marco Bij de Vaate
05 apr	10.00	Ds. Jaap Klanderman: Paasdienst Organist: Marco Bij de Vaate

AGENDA

17.30 70+ maaltijd

Door omstandigheden kunnen we geen nieuwe datum plannen. We zullen tijdig alle deelnemers van een nieuwe datum op de hoogte stellen.

U dient zich na bekendmaking wel tijdig op te geven bij
zr. Hermien Fictoor: 0251 – 23 41 47 of
zr. Justina Oosters: 06 - 24 12 97 97

Overleden

Op 3 januari 2026 is Piet Brandenburg, echtgenoot van zr. Mies Brandenburg-Heimering onverwacht overleden.

Wij hebben afscheid genomen van Piet op vrijdag 9 januari in onze Doopsgezinde Kerk.

De 4 kleinzoons staken elk een kaars aan voor Piet.

Mies vertelde hoe zij dankzij de reddingsbrigade kennis maakte met Piet. Zij trouwden en kregen 2 kinderen, Els en Leo. Ze genoten van hun strandhuisje. Maar op aandringen van de kinderen werden er heel wat verdere vakanties beleefd, o.a. wintersport.

Leo vertelde in 3 stukken de levensloop van zijn vader. Afgewisseld door muziek. Piet werd door de naaste familie begeleid naar het crematorium.

Het was een sfeervol afscheid.

We wensen Mies, kinderen en kleinkinderen sterkte toe.

Verjaardagen

07 februari	Zr. T.H. Beems-van der Meer	92 jaar
20 februari	Zr. A. Rijs	85 jaar
18 maart	Zr. K. Klaassens	93 jaar
23 maart	Zr. C.A. Brandenburg-Heimering	80 jaar

DANKBAAR

In de muziekdienst van 30 november 2025 had ik als thema ‘dankbaar’ genomen. Het laatste half jaar was voor Bert en mij niet gemakkelijk, maar toch hebben we het veel gehad over ‘dankbaarheid’. We mogen dankbaar zijn dat we hier en nu leven: met alle mogelijkheden die ons hier geboden worden.

Ook zijn we heel erg dankbaar met alle belangstelling en meeleven die we vanuit de gemeente mochten ontvangen: wat een lieve kaarten allemaal!

We zongen toen ook: “tel uw zegeningen”. Het lied dat ons aanmoedigt om openlijk te erkennen, dat we ‘door stormen heen en weer geslingerd’ worden, maar toch ook om onze zegeningen te tellen.

Bert heeft net zijn derde chemo gehad, hij is op een kwart. Aangezien we de afgelopen tijd geleerd hebben dat we in deze tijd van zijn behandelingen ‘door stormen heen en weer geslingerd’ worden, heb ik aan de kerkenraad aangegeven dat het verstandiger is mij tot en met augustus niet meer in te roosteren. We hopen wel af en toe in Nederland te zijn, maar of het elke maand gaat lukken, is té onzeker.

Justina

(mede namens Bert natuurlijk)

EEN REIS DOOR DOOPSGEZIND VERLEDEN

Als onderdeel van mijn verjaardagsviering zijn we met een groepje familie en vrienden op bezoek gegaan in de Doopsgezinde kerk van Haarlem. Daar zijn zowel Jaap als ik gedoopt en later ook getrouwd.

Nu klinkt dat als een kerkbezoek, maar het is meer dan dat. Het is een bezichtiging van een vrij uitgebreid complex. Dat beslaat een groot vierkant in de binnenste van Haarlem, tussen de Grote Houtstraat, de Peuzelaarssteeg en de Frankestraat.

Een bezichtiging op een heel bijzondere manier, nl. aan de hand van een soort toneelvoorstelling, maar dan door nagespeelde historische figuren. Zo maakten we o.a. kennis met koster Zeilmaker en met Jansje de stovenzetster. Dat was in de kerkzaal. Zo hoorden we ook gelijk verhalen van de angst die in de zestiende eeuw de vervolging om het geloof met zich meebracht. Iets wat we ons in deze tijd amper meer kunnen voorstellen. Maar de Martelaarsspiegel staat er vol mee. Kijk hem maar eens in, hij ligt ook bij ons in de kerk.

Intussen gebeurde er van allerlei in verschillende hoeken van de kerkzaal. Er kwam een huilende vrouw binnen, de koster werd even weggeroepen, Jansje verstopte zich uit angst voor de schout, kortom er gebeurde van alles om ons heen.

Daarna werden we verder meegenomen om overal in alle ruimtes rond te kijken, en dat zijn er nogal wat! Het bleef niet bij kijken alleen, want overal waren er tot leven gekomen oude doopsgezinden, die zelf hun verhaal vertelden. Bijvoorbeeld dokter. Jacobus van Zanten, die een nog steeds bestaand fonds heeft nagelaten.

Ook maakten we kennis met een diacones. Er bestond een college van 5

diaconessen, die verantwoordelijk waren voor liefdadigheidstaken en het armenhuis.

Wat zijn er daar veel verschillende ruimtes en kamers in dit kerkgebouw. Daar kom je als gewone kerkganger nooit. En overal werden we door historische figuren vergast met hun verhalen. Van beroemde doopsgezinden als Pieter Teyler van der Hulst, van dr. Van Zanten en van de wandelende dominee Craandijk -die ons vaag bekend voorkwam- en die zelfs een konijn uit zijn hoge hoed toverde. We waren in de bibliotheek, in de diaconessenkamer, de Dameskamer, de Heerenkamer en liepen overal nog weer andere deuren door, en kregen overal verhalen van nagespeelde oude Doopsgezinden.

Het geheel is knap in elkaar gezet door Marijke Kots, van ouds een poppenspeelster, maar groot geworden als regisseur. Daar hebben we in IJmuiden nog veel profijt van gehad, denk aan de Kerstspelen!

Het was in één woord een superochtend!

Als u dit ook eens wilt meemaken: u kunt zich er altijd voor opgeven. Bij voldoende aanmelding wordt het op zaterdagochtenden voor u gespeeld.

Lucy Klanderman

DDR

Voor mijn gevoel zijn mijn pen en de toetsen van het toetsenbord nauwelijks afgekoeld van mijn vorige portie aan schrijf-en typewerk. Mijn bijdrage aan de vorige Meerboei was nogal veel omvattend en daar kwam ook nog eens bij dat ik als kerstcadeautje voor onze beide schoondochters een soort van familiechroniek heb gemaakt. Even ter verduidelijking: onze beide zonen Willem en Peter zijn getrouwd met twee zussen, Sylvia en Christina. Dat gebeurt wel meer en haalt zeker niet het wereldnieuws, waar het niet dat de wieg van deze meisjes destijds achter het IJzeren Gordijn stond en wel in de stad Torgau aan de rivier de Elbe waar de Geallieerden en Russen zich aan de beide zijdes van de oever troffen om daarna over te steken (de Russen) en er een knalfeest te organiseren met veel dans, drank en vrouwen. Dat is heden ten dage moeilijk voor te stellen. Er zijn prachtige foto's van bewaard gebleven in het museum van Torgau. De opa en oma van de meiden waren heel goede vrienden van ons en wij bezochten ze ook minstens 3 keer per jaar. Het was dus vanzelfspre-

kend dat de jongens in deze vakanties in aanraking kwamen met de meiden die dan wel een stukje jonger waren (6 en 8 jaar) maar ze vermaakten zich altijd prima. Wat is er nu leuker dan op die leeftijd Meidenpestertje te spelen of als meisje je verstoppertje in een hooiberg en hopen dat je maar snel wordt ontdekt .. Sylvia zette het op een brullen als Willem zgn. haar poppenwagen stal en Christina kon je geen groter plezier doen met het spel Bommertje; Peter moest haar dan hoog optillen en zo ver mogelijk in het water van de Stausee of in het zwembad achter op het erf van Opa's boerderij gooien. Dat zou hem nu niet meer lukken.

Wij hadden in oktober een familiebijeenkomst en natuurlijk kwam het gesprek weer op hun jeugd in de voormalige DDR terecht. Er zijn nog zoveel vragen..... Ik heb die familiechroniek geschreven omdat onze kleindochter (19 jaar) tijdens het BBQ-en ineens aan haar moeder vroeg: Mam, wat had jij vroeger eigenlijk willen worden, waarop ik interumpereerde: Ze had niets te willen, dat bepaalde Vaderschap Staat wel. Moeder had zeer zeker graag Jurist willen worden net als haar opa maar dat kon ze natuurlijk wel vergeten... Toen bleek tijdens het praten dat ik eigenlijk de enige persoon ben die onze schoondochters nog antwoord kan geven op hun vragen. De grootouders overleden. Net als hun ouders waar ze al geen contact meer mee hadden. Ik ben eigenlijk de schakel die het verhaal bij elkaar kan houden. Ik ken de meisjes van hun babytijd af...

Dat is een heel raar idee als je zo tijdens een familiebijeenkomst om je heen kijkt om dan te beseffen: Door een toevalstreffer op een camping in Krakau met Opa en Oma en een avond en nachtlang praten over politiek, daaruit ontstaat een vriendschap van meer dan 20 jaar.... die dan uiteindelijk na 1989 resulteert in 2 huwelijken.. Voor ons heeft de DDR-tijd dus toch ook wat moois opgeleverd.

Ik raad de kinderen maar ook de kleinkinderen aan om goede boeken te lezen geschreven door auteur die het regime aan den lijve hebbe ondervonden. Er zijn ook al heel goede films uitgebracht: Goodbye Lenin (Komische film) en Das Leben der Anderen.

Dat alles zullen ze zeker doen want de interesse naar het land van hun moeder en tante is groot. Boeken, musea en films OK! Maar het mooist blijven toch de verhalen die oma vertelt over de vakanties in de DDR op het grondstuk van opa of de gezamenlijke vakanties. Oma, vertel nog eens hoe Peter in pyama op blote voeten door de kniehoge sneeuw naar de kroeg liep om aan de moeder van Christina te vertellen dat dochterlief

heel lief en drijfnat het behang van de muren aftrok in de slaapkamer van het pension waar we logeerden. Of, Oma, wat riep Sylvia ook weer met een krijsend geluid toen Willem haar poppenwagen beter wilde bekijken en het handvat een beetje meer naar zich toe trok? DU DARFST NICHT MIT MEIN PUPPENWAGEN SPIELEN!!!

Gelukkig mocht hij wel hun eigen kinderen rondrijden in hun wandelwagentjes...

Puck Frerichs

GEDICHT

Van de Gemeente Aalsmeer ontvingen wij met kerst een kaart met een toepasselijke tekst voor de tijd waarin we nu leven. Het gedicht is van Greet Brokerhof-van der Waa.

1. Laat maar horen!
Je hoeft het niet
per se uit te bazuinen,
het hoeft niet van
de daken geschreeuwd,
als je het maar doorvertelt.

2. Vertel van
de vrede op aarde.
Van de liefde
die bruggen bouwt.
Van vijanden
die vrienden worden.
Van de toegestoken hand.

3. Vertel van het kind
dat is geboren.
Van de hemel die
soms even de aarde raakt.
Van de positieve Kracht
die mensen inspireert
en dromen waarmaakt

4. Laat maar horen
die woorden van hoop.
Al klinken ze wellicht
slechts als gefluister
in het lawaai van de dag.